

Měli cukráři skutečně sladký život?

MUZEJNÍ

KUKÁTKO

V nedávném vydání Muzejního kukátka jste se dočetli o historii cukrářství u nás, zaměřené na vznik Společenstva cukrářů v okrese Valašské Meziříčí na počátku 20. století. V literatuře se dovídáme, že právě do této doby spadal velký boom cukrářských dílen, jejichž hlavním sortimentem byly drobné zákusky a dorty na slavnostní příležitosti. Jaký byl ale běžný život tehdejších cukrářských mistrů, jejich radosti a starosti?

Přímo ve Valašském Meziříčí vedl cukrářství na náměti č. 107 Alois Konařík (převzal ho po zemřelém cukráři Aloisu Vilímkovir. 1912). O požadavcích, jaké byly tehdy kladeny na sladké řemeslo, se dovídáme z jeho žádosti o rozšíření cukrářské živnosti. Usiloval o koncesi s oprávněním prodávat teplé a studené nápoje jako kávy, čaje, čokolády, sodovky, limonády a likéry, „*neb není možným za dnešních poměrů, kdy nucen jsem platiti tak vysoké daně a kdy také zákaznictvo požaduje různých věcí, které já dosud nejsem oprávněn prodávati...*“

Táhlým sporem o rozšíření koncese jsou poznamenány také

osudy cukrářství v Zášově. Tamní cukrářská živnost vzkvétala od roku 1924 za Jaroslava Pečivu v domě č. 257. Od začátku se snažil rozšířit svou koncesi o prodej nápojů. Setkává se však s nepřízní Společenstva hostinských, které v cukrárně vidí konkurenci a obviňuje ho, že „*neoprávněně podává hostům vína a likéry, také se v jeho cukrářské místnosti scházejí lidé za účelem hraní karet, dokonce se tam odbyvají i hudební produkce.*“ Po přešetření četníky bylo obvinění sice shledáno lichým, avšak udělení koncese nebylo podpořeno s odůvodněním, že obec má již na počet obyvatel (cca 2 000) občerstvoven dostatek

(5 hostinců a 4 obchody s prodejem piva). Za cukráře Pečivu se naopak přimlouvá místní abstinentsní svaz. Po mnoha peripetích se Zášová prodeje nealkoholických nápojů v cukrárně dočkala, od roku 1932 dokonce výčepu ovocných vín.

V Krásné nad Bečvou (Mostní ulice č. 80) působil v téže době úspěšný cukrář Vojtěch Kott, který provozoval svou živnost od roku 1909 po dobu čtyřiceti let, kdy ji předal svému synovi Jaroslavu. Mladému perspektivnímu Kottovi se čtrnáctiletou praxí však překazila plány politická situace. Společenstvo cukrářů bylo na konci 40. let 20. století, stejně

jako ostatní profesní organizace, zrušeno a Jaroslav Kott byl nucen předat svou živnost národnímu podnikovi Středomoravské mlýny.

Další příběhy cukrářů, stejně jako dřívější výrobní postupy, produkty a pomůcky představuje výstava historických cukráren v zámku Lešná u Valašského Meziříčí, která potrvá až do konce letních prázdnin 2015.

Mgr. Jitka Slezáková, PhD.,
MRV – zámek Lešná

Obr.: Pražské cukrářské umění – první cukrářská odborná ilustrovaná kniha v Československu, Praha, nakl. Bohumil Hlavsa, 1931